

LEIF GW PERSSON

Djursexlagen ger dåliga vibrationer

Det finns en icke ringa chans att torsdagen den 20 februari kommer att gå till den svenska lagstiftningshistorien. Då beslutade nämligen en enig riksdag att på nytt kriminalisera den som har sex med djur, så kallat tidelag. Ett så allvarligt brott att det kräver fängelse i straffskalan, enligt de riksdagsledamöter som tog beslutet, och för en gångs skull var även alla rörande överens. Hela vägen från Vänsterpartiet till Sverigedemokraterna.

Mejla

Med lagar, som med så mycket annat, är det ibland så att de kommer och går men när det sker är det alltid ett tecken på att någonting har hänt i huvudet på tillräckligt många. Enkelt uttryckt att de har ändrat uppfattning.

För sjuttio år sedan, 1944, beslutade Sveriges riksdag att avkriminalisera det dåvarande förbudet mot homosexualitet och samtidigt försvann även förbudet mot att ha sex med djur. Vid den tiden var det

nämligen så praktiskt ordnat att bögar och flator sorterade under samma paragraf i vår strafflagstiftning som de djur som ibland utnyttjades på grund av liknande dunkla drivkrafter. Det var olika varianter på samma slags brott helt enkelt och går vi längre tillbaka i vår rättshistoria kan vi också konstatera att tidelag var det enskilda brott som oftast ledde till att gärningsmannen blev avrättad och att även kvinnor kunde mista huvudet av det skälet.

För tio år sedan presenterade den dåvarande Djurskyddsmyndigheten en kartläggning av det här problemet. Totalt hade man hittat drygt tvåhundra misstänkta fall av sexuella övergrepp mot djur som hade rapporterats till polisen och olika veterinärer sedan mitten på sjuttioalet. Ett tiotal anmälda brott per år om man fördelade dem över tid och ingen stor post i brottsstatistiken med tanke på att den totala anmälda brottsligheten redan då låg kring en miljon brott per år.

Dessutom var det så praktiskt att nästan alla dessa brott omfattades av den lagstiftning som förbjöd djurplågeri och som fortfarande gäller. Konkret handlade det om djur som hade skurits i könsdelarna och det var bara tio fall som inte täcktes av lagstiftningen. Det är också vid den här tiden som debatten om tidelag tar fart och tio år senare leder till att vi på nytt kriminaliserar ett beteende som vi tog bort för sjuttio år sedan.

Var finns behovet av en sådan lag? Ett brott som på goda grunder kan antas vara mycket sällsynt. Ett brott som redan är kriminaliserat så fort det leder till fysiska skador. Och ett brott som inte är alldeles enkelt att utreda. Såväl förhör med målsäganden som de sannolika vittnena torde vålla problem även för den mest ambitiöse bland polisens utredare och jämfört med annan lagstiftning på det sexuella området blir det ganska märkligt. Om du köper sex av en annan människa kommer du enligt vår sexköpslag att dömas till böter. Det skall till mycket speciella omständigheter för att det skall bli aktuellt med fängelse och såvitt mig bekant har det aldrig blivit aktuellt trots att åtskilliga sexköp inte handlar om pengar enbart utan även om ett stort mått av utnyttjande.

Det är alltså med viss spänning som jag ser fram mot den första tidelagsdomen. Den där husse eller matte låtit smörja in sina könsdelar med diverse hundgodis för att på det viset få jycken att ställa upp på lite numera kriminaliserat oralsex. Och om du nu ogillar det exempel jag gav så är det faktiskt inte jag som är den ursprunglige upphovsmannen utan vår landsbygdsminister Eskil Erlandsson. För fem år sedan när tidelagsdebatten tog fart på allvar, Erlandsson fick frågan och omgående trasslade in sig i en numera straffbelagd form av sexuell rådgivning.

Viss lagstiftning ger mig dåliga vibrationer. Som när det stora ännu bara låter sig anas i det lilla.

Av **Leif GW Persson**
gw@expressen.se